На синій шибі сонних хвиль
Стелився сонця срібний луч,
Ліг фіолет на зелень гіль,
І кров багрила стіни круч…

А хвилі глухо на долині
Вечірню думу вигравали,
Тиху, як сон, як тайна ночі…
Гей, хвилі преглибокі, сині,
Шо так у душу зазирали,
Як її очі…

І гарно було. Чорний ліс
В обіймах мряк стояв та мрів,
А вітер сум на гори ніс
Понад вершки смерек, грабів…

І все у сумерках губилось,
Блідли барви, а хвилі грали,
І сонце багряну кирею
Скидало, за гору котилось
І гасло… А як тихо стало,
Я чув, як в грудях заридало
Серце за нею!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.